

Kapitola 11: Připravenost (úroveň 310)

Předcházející část: Kapitola 10. Neutralita (úroveň 250)

Vzestup po úrovních vědomí	<p>Práva na vydávání překladů knih Dr. Davida R. Hawkinse mají v ČR s SR dvě společnosti – Nakladatelství Pravda.je a Pragma.</p> <p>Nevytváříme vlastní e-shop, ale můžete náš web a naše společné neziskové akce a setkání podpořit zakoupením knihy na stránkách vydavatele. Námí vytvořené družstvo EVOLUCE, které je účetně pořadatelem neziskových akcí a setkání, získá z takto zakoupené knihy příspěvek na svoji činnost.</p> <p>Při objednávání stačí ve třetím kroku, kdy vyplňujete „Informace o vás“ rozkliknout „Zadat poznámku pro prodejce“ a napsat text „evoluce“.</p> <p>Doprava i platba je přizpůsobena pro Českou i Slovenskou republiku.</p> <p>Vydalo nakladatelství PRAVDA.JE – 2017</p>
Přesměrovat a objednat knihu..	

Kapitola 11

Ochota

(Úroveň vědomí 310)

Úvod

Tato velmi pozitivní úroveň energie může být chápána jako brána do vyšších úrovní vědomí. Na úrovni neutrality je pro člověka charakteristické vykonávat práci přiměřeně, na úrovni ochoty se práce daří a úspěch je běžný ve všech oborech snažení. Růst u těchto lidí je rychlý, a pokrok je jim vlastní. Pro ochotu je charakteristické, že člověk překonal vnitřní odpor k životu a zaměřuje se na spolupráci. Lidé s úrovní vědomí pod 200 mají tendenci k uzavřenosti, ale na úrovni 310 nastává velké otevření. Na této úrovni se lidé stávají skutečně přátelští a sociální a ekonomické úspěchy následují takřka automaticky. Ochotní lidé se netrápí nezaměstnaností. Přijmou jakoukoliv práci, když je třeba, nebo si pracovní příležitost vytvoří, nebo se stanou samostatně výdělečně činnými. Necítí se poníženi pomocnými pracemi, ani tím, když začínají ode dna. Pomáhají druhým a přispívají k blahobytu společnosti. Jsou také ochotni čelit vnitřním problémům a snadno se učí.

Pro tuto úroveň je charakteristické vysoké sebevědomí posilované pozitivní zpětnou vazbou ve formách uznání, ocenění a odměny. Ochotný člověk je solidární a citlivý k potřebám druhých. Ochotní lidé jsou budovatelé a přispěvatelé společnosti. Díky schopnosti odrážet nepřízeň a učit se ze zkušeností, se zdokonalují. Tím, že se zbaví pýchy, jsou ochotni uznat své nedostatky a učit se od ostatních. Na úrovni ochoty se lidé stávají vynikajícími studenty a představují značný zdroj energie

pro společnost.

Diskuse

Duchovní obětavost a úsilí přináší neočekávané odměny, které potvrzují správnost ochoty. Zdánlivé oběti se nakonec ukážou, že stály za námahu. Duchovní uspokojení je netušeným zdrojem potěšení, které přináší větší pocit pohody, která je důsledkem zvýšeného toku duchovní energie. Vzniká větší pocit živosti a ocenění života, protože jeho kvalita se postupně zlepšuje. Zkušenost je subjektivní, nelineární a jemná, ale prostupuje vše. Důvěra a optimismus nahrazují pochybnosti, nedůvěru a cynismus. Zápas je nahrazen lehkostí a život sám se stává přirozeně atraktivní a příjemný.

Když se člověk vzdá odporu, potřebuje méně úsilí, aby fungoval ve světě. Inherentní odměny duchovního růstu se staly vnitřní aktivující motivací, která se vyvíjí v nadšení jako důsledek více pozitivního pohledu na sebe a na život. Existuje přitažlivost k pozitivní účasti na konstruktivních aktivitách. Život člověka těší, místo aby se bránil, a je to doprovázeno pozitivním očekáváním. Motivace je důsledkem inspirace a nahrazuje touhu po zisku. Je zjištěno, že vzdání se negativních odměn z egocentrických postojů vede k mnohem větším vnitřním odměnám.

Ochotný člověk je veselý, užitečný a pomáhá dobrovolně. To dodává zvláštní energii, která by se jinak zbytečně vyplývala na obranu a stížností. Ochotný člověk se energetizuje uspokojením potřeb druhých, a tím je i jeho sociální exprese shovívavá a humanitární. To je také postoj „milosrdného Samaritána“, jakož i sociální důvěry, která se ve svém sociálním výrazu mění od desetiletí k desetiletí.

Energie Ochoty je také úroveň zlatého pravidla: „Nečiň druhým to, co nechceš, aby dělali tobě.“ Je úspěšná ve vztazích, což má za následek vzájemnost partnerů jako pomocníků a společníků. Tato vzájemnost je výsledkem starosti o blaho toho druhého, a ne spíše zvířecí citové angažovanosti, která často obsahuje stinné stránky. Ve vzájemnosti partneři postupují vedle sebe, zatímco v závislosti je vztah lépe popsán jako „zapletení“, které táhne lidi různými směry.

Ochota je založená na podpoře a ne na konkurenceschopnosti, zisku či dominanci, a vztahy preferují růst ostatních a společné cíle a ne vlastní prospěch. Ochota je tedy harmonická a je vyjádřena jako touha po společném dobru namísto postojů nižších úrovní, které se dívají na život prostřednictvím dichotomie „výhra – prohra“.

Účast na blahu a štěstí druhých je potěšující, a vede k objevu, že velkorysost je velkou vlastní odměnou. Někteří lidé jsou natolik omezení, že u nich dochází k tomuto jevu pouze s jejich oblíbenými domácími mazlíčky, ale alespoň, že je to začátek. Pravda a velkorysost neočekává žádnou odměnu. Schopnost dosáhnout úrovně Ochoty je v celkové populaci latentní, neviditelně pod povrchem a projevuje se v reakci na velké katastrofy. Tato velkorysost neusiluje o vděčnost ani není motivována vzestupem ega. Mnoho charitativních lidí to vnímá spíše jako čest, když mohou sloužit druhým a nejsou si vědomi toho, že současně hromadí karmické

zásluhy.

Ochota přitahuje hojnost a podpůrnou zpětnou vazbu, nikoli jako výsledek aspirace, ale v reakci na to, že „stejně přitahuje stejné“ („vrána k vráně sedá“). Vděčnost je výsledkem štědrosti.

Skutečný životní příběh známý jménem Greta je příkladem pro výše uvedené. Přišla do Spojených států z Irska s pouze omezeným stupněm výchovy, neměla žádnou kvalifikaci, a tudíž žádala o práci služky. Našla si práci jako služka u velmi bohaté a společensky prominentní rodiny. Její veselá ochota a nadšení pro blaho rodiny vyústily v její postupné povýšení na hospodyni. Starala se o všechny potřeby rodiny, cestovala s nimi po celém světě v luxusním stylu. Otec rodiny měl mnoho investic a občas dal Gretě „tip“ o akciovém trhu na burze. Je zajímavé, že hodnota cenných papírů Grety vždycky vyletěla. Jak šel čas, jeho příležitostná doporučení vyústila v nárůst Gretina portfolia.

Nakonec vyměnila akcie za nemovitosti na Manhattanu (New York) a následně se stala skutečným milionářem. Navzdory bohatství, Greta pokračovala v práci hospodyně a věnovala se dál rodině a její členové vyrůstali, odcházeli, ženili se, atd.

Jednoho dne ji zavolał vzdálený strýc, který tu byl na návštěvě z Irska. Zavolał také několika dalším rodinným příslušníkům, aby se s ním v New Yorku setkali, ale ten byl trochu z cesty a Greta byla jediná, kdo byl ochoten přijet. Setkala se s ním v New Yorku na obědě a on se pak vrátil do Irska. O několik let později zemřel a zanechal obrovský majetek (v hodnotě mnoha milionů dolarů), který odkázal Gretě z vděčnosti za její přívětivost.

Greta dál pokračovala jako rodinná hospodyně a byla mnohonásobnou multimilionářkou v době, kdy konečně zemřela. Její pohřeb byl navštíven stovkami lidí, s nimiž se spřátelila v průběhu let. Značnou část svého majetku dala na charitu, a všechny její děti a příbuzní také extrémně zbohatli. Mimochodem, nedávno jeden známý ke Gretinu příběhu poznamenal: „Víš, milión dolarů už dneska zas tolik není.“

Ochota (kal. 310) stojí v protikladu k „provádění dobra“ (kalibruje na 190), které se snaží o kontrolu a uvalení předpokládaných hodnot na ostatní.

Dynamika ega při ochotě

Díky duchovnímu vyrovnání a obětavosti stoupá úroveň duchovních energií a silně aktivuje pravou mozkovou hemisféru a jeho chemii a fyziologii. To mění vnímání a uvolňuje anabolické neurotransmitery a endorfiny v mozku. Svět je proto vnímán jako více laskavý, přátelský, a podpůrný. Splnění cílů je usnadněno v důsledku jejich internalizace, spíše než aby záviselo na vnějších podmínkách. To znamená, zisk je zvnitřněn a ceněn jako důsledek úspěšného vnitřního růstu a uspokojování z dosažení rozvojových cílů.

Dobrotivý záměr motivuje jednání a rozhodnutí, které vedou k výběru pozitivních možností. Integrita záměru se shoduje s příznivým svědomím a výsledky vedou k sebezpotvrzení a zdravé sebeúctě, která je nezávislá na názorech druhých nebo externích ziscích. To má za následek autonomii a uspokojení, ke kterému dochází

prostřednictvím naplnění vnitřního potenciálu.

K duchovnímu vyrovnání vede vnitřní nutkání růst a úsilí o dokonalost, které se stávají vnitřním způsobem života. Duchovní dokonalost se stává „ideálem ega“, které přitahuje druhé svým půvabem, a nikoli ovlivňováním a propagací.

V důsledku tohoto vzdání se narcistického ega dochází ke snížení narušení vnímání, které je výsledkem udržování postojů. Je jednodušší přijmout lidské nedostatky, které jsou na úrovni Pýchy doprovázeny hněvem, popřením, vinou, nebo jsou projektované ven. Pokud je svědomí čisté, mohou být omyly a chyby uznávány a napravovány bez obranných postojů nebo ztráty sebeúcty. Současně se zvyšuje smysl pro humor a schopnost smát se sobě samému a lidským slabostem (tj. „Mýlit se je lidské, odpouštět božské“).

Úroveň Ochoty je ve světě velmi účinná, protože tu není odpor, a ve spojení s vnitřním nasazením, je schopna prolomit vnitřní bariéry systému přesvědčení „nemůžu“ na „můžu.“ Jiná vystihující hesla jsou „Prostě jdi do toho, pokračuj“ nebo „Když jde do tuhého, měli bychom jít houževnatě dál,“ nebo „Kráčej rovně, bez ohledu na okolnosti,“ nebo „Vytvořte si vlastní příležitosti“. Ústředním bodem všech těchto hesel a mnoha filozofií je ochota přijmout osobní odpovědnost a odmítnout přesouvat viny či odpovědnost navenek.

Překonání úrovně ochoty

Úspěch na úrovni 310 má za následek vnitřní přesvědčení o svých schopnostech a spolehlivosti, které potvrzují osobní hodnotu. Výsledný optimismus vybízí k dalšímu růstu a ověřování v praxi, stejně jako subjektivní snaha o vyrovnání se s duchovními pravdami a jejich principy. Nárůst vnitřní síly potvrzuje praktickou realitu duchovních principů, podle jejichž plodů jsou odhalovány jejich pravdy. Účinné postoje a činy jsou sebeodměňující a posilující. Úspěšně překonávání předchozích omezení vybízí k dalšímu zkoumání duchovních pravd a posílení základních principů.

Omezením na této úrovni je kladení důrazu na osobnost a ztotožnění se s ní jako s Já, zatímco ve skutečnosti existuje růst kvůli vyzařování z Já. Postupným vyzařováním Já roste ochota vzdát se omezení. Je iluzí, že osobní „já“ má nějakou hodnotu. To znamená, že ztotožnění se s „osobností“ musí být překonáno. Pozitivní dynamika Ochoty však vede poměrně snadno k její transcendenci. Ochota vidí její princip jako hnací sílu a je přesvědčena, že její zdroj leží uvnitř. To znamená, že věří, že osobnost sama je příčinou úspěchu.

Hlavním problémem je určit zdroj lidského života, za který považuje samostatnou osobnost, která se stává identickou se samotnou vůlí. K pochopení je ještě třeba si uvědomit, že vše, co se děje, děje se v důsledku projevující se potenciality jakožto skutečnosti, když jsou vhodné podmínky, a že vůle a záměr je spoušť, ale není primární příčinou této vývojové fáze.

Duchovní praxe nesobecké služby se klasicky nazývá „Karma jóga“, což v kombinaci s modlitbou a zbožností je transformační. Byla to cesta Mahátmy Gándhího.

Ochota podporuje záměr a usnadňuje očištění v procesu duchovního vývoje, což často vyžaduje ochotu čelit vnitřnímu nepohodlí v zájmu dosažení vyššího cíle. Ochota povolává zpět zvláštní energii potřebnou pro snahu o překonání překážek a odporů. To také vyžaduje vytrvalost k dosažení vyššího cíle. To zahrnuje kladný postoj k procesu učení a získávání potřebných duchovních informací. Ochota je pozitivní postoj, který kontrastuje s postojem svéhlavosti, což je forma odporu. Odevzdání pozic je důsledek ochoty a je proto důležitou vlastností vážného vnitřního duchovního úsilí.

Následující část: Kapitola 12. Přijetí (úroveň 350)